

Fóia acést'a ese in tóta joi-a, — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dítele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siocienile si banii de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune' Strat'a lui Leopoldu Nr. 21 1/2

Unu redactoru „betranu.“

„Gazet'a Transilvaniei“ a anuciatu, cá diet'a Ungariei a scosu pe Alesandru Romanu din prinsóre.

Altu redactoru, de si dóra mai „tineru“, ar fi sciutu celu pucinu atát'a, cá diet'a nu casséza sentintiele tribunaleloru.

Dar ce ne mai mirámu ? ! . . . Dlu Baritiu nu mai lucra de multu la „Gazet'a Transilvaniei!“

Dóue sciri „sigure.“

(Estrase din foile nestre serióse.)

Tasnadu. Cu bucuría nespusa ti-scriu aceste síre. La alegerea deputatulu dietalu de buna séma noi Romanii vomu triumfá. Tóte semnele ni spunu, cá alegerea candidatulu nostru e *sigura*. Ddiu cu noi si cu sant'a nóstra cauza natiunala !

Torontalu. Sub impresiunea unei fericiri imense ti-scriu aceste síre. In cerculu nostru vacantu éra-si se va alege unu deputatu romanu. Reesfrea candidatulu nostru e *sigura*. Geniulu natiunii sê planeze a supra nóstra !

Cu o septemana mai tardú.

Tasnadu. Cu dorere te insciintiedi, cá candidatulu nostru a cadíutu. Dintre ómenii nostri multi au fostu impedecati si n'au potutu sê vina la votisare. Inse amu datu unu protestu energiosu.

Torontalu. De si . . . de si . . . de si . . . totu-si amu cadíutu. De alta-data ne vomu scolá mai de deminétia.

Lucratoriulu practicu.

A. : Uita-te colo la bietulu Ionu cum mai lucra si asuda !

B. : Da, da, lu-vedu. Despre acést'a intru adeveru se póte díce, cá „eu sudórea fetiei tale vei castigá panea ta de tóte dítele.“ Sermanulu Ionu, elu dan-

tiéza cu socí'a siefulu seu, si lucra si asuda mai bucurosu aice, decátu in cancelari'a sa, cá-ci prin ast'a vá inaintá mai rapede !

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Ómeni mai iscusiti, mai procopsiti si mai cu naib'a decâtu Romanii, ba sê mai vedi, nici chiar in tiér'a lui craiu-rosiu.

Unulu e mai mare natiunalistu decâtu celalaltu, — cu gur'a, (dar ast'a ti-o spunu numai asié scii tu, ca sê nu scie si altii.)

Cei din tiér'a tocanariloru in ruptulu capului vreu a disputá, cá ei sunt cei mai cu forfoi, — inse in dar. Cei din tiér'a traitiei — tiucu-i tiucu — dovedira deja prin fapte, cá ei potu ca sê intréca pre rivalii loru. — Credu cá-ti este cunoscuta alegerea *sigura* de la Tasnadu.

Apoi mai dîca gurele rele, cá traitiarii nu-si cunoscú misiunea loru.

Am sciutu eu bine, cá ei si de acum nainte se voru portá asié, ca pana aci. Nu-mi pare reu, cá me batura, bine cá nu au alesu pre pop'a din Santeu. Cine scie ce ar fi facutu acela pre la Pesce, de si-guru deveniá si elu membru alu clubului natiunalu, — si ca atare, la pensionarea honvediloru erá si elu — neutralu.

Mai minunatu s'au portatu inse cei din Torontalu. Onóre loru! Vedi vedi, cum sê nu sperámu noi la unu venitoriu mai fericitu, candu romanii din tóte partile dau astu-felu de semne de viétia!?

Traiésca romanii cei politici din tiér'a traitiei si cei din Torontalu!

Eu am fostu la ambele alegeri si ti-spunu dreptu, cá decandu sum pe lume n'am beutu atát'a vinu si rachiú, cátu am beutu pe acolo.

Ceea ce mi-a mai placatu a fostu vorbirea cortesiloru. Crede-me frate, cá mai mare natiunalisti, decâtu cortesii, nu sunt in lume. Ei tóte le sciu, ei sunt capii politiciloru.

Dar nu te voiú mai incomodá cu vesti de ac ste, ci mai bine ti-voiú scrie, cum am patítu cu par ntele din satulu óre-care.

Chiar me rentornamu de la alegerile mentionate, si mergeamu cu desagii pre spate catra sinodulu de la Sibiu, candu éta me intalnii cu unu popa.

— Cristosu a inviatu! — dîse elu.

— Adevératu, c'a 'nviatu — respunsei eu sarutandu-i man'a si asiedandu-o pre frunte.

— Unde unde, fiule?

— La sinodu, cinsti'a ta.

— Ei bine, vina la mine si te odihnesce o léca, vomu merge mane la olalta.

— Apoi bine va fi aldúiesca-te Domnedieu, — vomu merge mane.

Dupa aceste ne duseramu la elu a oasa, si nu peste multu ne aduse preutés'a nesce placinto calde.

Inse chiar candu le puse pre mésa intrá unu omu aducandu unu bratiu de gazete.

— Nainte de ce ni-am apucá de placinte — dîse parintele — ar trebui, ca sê cetimu ceva. Eu mai bine asiú fi placintatu de cátu cetitu, dar nu am avutu in cotro.

Iau gazetele si me uitu la ele. — Erá numai totu „Fóia invetiatoriloru.“

Cum am prinsu unu numeru in mana, de locu incepura a me cuprinde fiori.

Dau si cotescu dóue trei síre, la ce asié me bolnavii, in cátu am cadíutu la pamentu.

Necasulu meu celu mai mare a fostu, cá au ramasu placintele nemancate.

M'am si joratu, cá in viétia mea nu voiú mai prinde in mana aceea fóia, si voiú lasá cu limba de mórte la toti copiii si nepotii mei sê nu citésca batjocur'a acea de fóia.

Trei díle au trecutu pana m'am potutu intremá, candu apoi plecaramu cu parintele catra Sibiu.

Ajungandu acolo, de locu ne duserámu la sinodu.

Inca de afara audíramu sgomotu mare.

— E reu, parinte — dîsei eu — de-a bu ma deputatii nu s'au potutu contielege si acum se de capu. Hai sê-i despartímu.

Candu deschiserámu usi'a, éta cá i vedemu pre toti sarindu si strigandu:

Sê traésca dualismulu!

Sê traiésca Andrași!

Sê traiésca Eötvös! Gorove, Horvatu, Rainer, Sê traiésca ministeriulu. Sê traiésca stapanii nostri!

Ast'a totu asié a tienutu mai o óra.

Ce s'a intemplatú mai nainte nu sciu, pre cum nu sciu nici aceea, cá ce s'a intemplatú dupa aceea, cáci me luara si pre mine si me tescuirea, pana mai me nadusii.

Candu m'am pomenitu, m'am aflatu a casa in patu.

Ce bine mi-pare, cá éra-su la odihna.

Dar placintele nici acum nu-mi mai trecu din minte. Fire-ai „Fóia“ blastemata!

Alu teu

frate de cruce
Pacala.

P. S. Sê-ti mai spunu inca o noutate din cele mai próspete, ce am audítu in minutulu acest'a.

Episcopulu de la Lugosiu, parintele Dobra a moritu in lun'a trecuta:

Fostulu secretariu alu seu, parintele Olteanu a sositu eri la Pesce.

Pentru ce?

Ghicesce tu!

Idem.

Stichuri de adorare,

cantate la o serenada sub ferést'a dómnei *Gazel'a*.

Prochimenu : glasu 9-lea.

Frundia verde de sacara. . .
 Mai vediut'ati, ce mirare?!
 Adi e datina in tíera:
 Ca biét'a spelatorésa
 Sê se dé de jupanésa, --
 Si sarman'a dascalitia
 Sê se dé de mare vitia,
 De mancare are, n'are
 Vre sê fia „dómna mare.“
 Astufelu lumea sê'mbuibéza
 Si díce, cá' naintéza.
 Dar mai multu e de miratu
 Bietulu crisnicu de la satu,
 Că-ci desi n'a invetiatu,
 Vre sê fia — literatu!
 Ha! ha! ha!
 Mai vediutu-ati ca ast'a?!

Frundia verde de cicóre . . .
 Cugeti, frate fratíore
 Că asta-i minune óre?
 Apoi dara ce sê dícu
 De redactorulu vestitu?
 Despre Iacobu . . . cela . . . éca . . .
 Care-epoca va sê faca
 In istori'a lumésca,
 Unde 'n veci va sê traiéscă, —
 Că-ci va fi elu negresítu
 Dreptu maritu si pomenitu
 Ca unu mare . . . omu vestitu,
 Care 'ntrég'a lume mare
 Semanare nici cá are.

Dar' de ce?
 Pentru ce?
 En ghiciti,
 Déca sciti!
 De n' aflati —
 Ascultati,
 Ascultati
 Si ve mirati :

Bietulu Iacobu, omulu nostu,
 Scíe pe Horatiu de rostu.
 Dar apoi din politica,
 Elu nu scíe chiar nimica,
 Publica la verdi uscate,
 Lucruri ne mai rumegate,
 Candu le vedi si le cetesci,
 Ridi cu dulce, de plesnesci.
 Unu redactoru d'asta séma
 N'a mai fostu a buna séma.
 De-i traí, cátu vei traí
 Ca si *dinsulu* nu-i gasí.
 Si de cauti, cátu vei cautá
 Ca si *dinsulu* nu-i aflá.
 Ha! ha! ha! ha! ha!

Dieu ca dinsulu nu-i aflá.
 Cum am dísu-dieu, nu-i afla!
 Nu-i aflá,
 Dreptu asiá.
 Ha! ha! ha!

TANDA si MANDA.

T. Ce díci despre noulu ministeriu din Ro-
 mani'a?
 M. Mi-ar placé déca ar avé nume mai scurtu.
 T. Cum?
 M. In locu de Epureanu, ar fi de ajunsu „Pur“,
 adeca curatu.

Serenad'a din Siomeut'a.

(Corespondintia particularia.)

Erá o nópte lina. Toti Romannii dormiau, vi-
 sandu de unu viitoriu mai frumosu, candu columb'a
 fripta va sborá in gura la fia-care.

De odata unu „Ihljen“ cutrieratoriu ne descep-
 tá pe toti din somnu. Me uitu pe ferést'a sê vedu ce e?
 Siohanu, siohanita atátia jidovi n'am vediutu la
 olalta. Tóta strad'a erá plina de ei. Fia-care tienea
 in mana câte o facíia aprinsa. Candu i vediui, in mi-
 nutulu primu cugetam, cá dóra au ce-va *siabesu* ma-
 re, inse de odata audíi strigandu si a dóu'a óra:
 „Ihljen kivet!“ Atunce apoi observai, cá dio ast'a e
 serenada jidoyésca in onórea deputatiloru nostri.

Inse poporulu din Siomeut'a n'a intielesu asié
 iute intentiunea acestei iluminatiuni, ci bietii
 plugari desceptati din somnu prin acestu sgomotu,
 si vediendu lumin'a cea mare, sarira din patu, des-
 cultiu, cu capulu golu, si gandindu, cá arde Siom-
 cut'a strigara „tulaiu“, éra altii alergara dupa apa.

Intr'aceste conductulu sosi inaintea curtii lui
 Jóska bátsi, si dupa ce muerile si copii tívlira, éra
 barbatii strigara de trei ori; „Ihljen kivet!“ rabi-
 nulu lu-salutá in limb'a constitutionala unгурésca,
 incheiandu: „Ihljen irthemes karok és derék.“

De aice conductulu plecá la celalaltu deputatu.
 Dar acolo jidovii mei s'au metamorfosatu, cá-ci
 limb'a oratorica se prefecú in cea romana. Nu sciu
 ce a potutu sê li respunda deputatulu salutatu, dar
 atát'a am audítu, cá jidovii intorcéndu-se díceau
 unulu altuia: „Ach, váj! Herrst, wus sagt der gró-
 scher waloch!“

Gur'a Satului la congresu.

Angerulu: Unde, unde, bade Gur'a Satului?

Gur'a Satului: Am vinitu si eu la congresu.

Angerulu: Aice nu se pôte tiené congresu.

Gur'a Satului: Asié dara o sê trecemu de dincolo, unde vomu poté intrá cu totii.

Dorulu.

(De Alesandri.)

Ea: Ah! mi-i doru mi-i doru de tine,
Angerasiu cu dulci lumine;
Ah! mi-i doru si plangu de giale
Totu privindu in a ta cale!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'i'a Pesciloru Nr. 9.